

A csodálatos kenyérszaporítás a Szentírás egyik legismertebb képe, eseménye, amely mind a négy evangélistánál olvasható. Egy szép festményszerű kép, amit könnyen maga elé tud képzelni az ember. Amikor azonban jobban belegondolunk az eseménybe, már nem olyan könnyű emberi ésszel átgondolni a történeteket.

Amikor Jézus látta a sokaságot, akik őt követve közeledtek, feltett Fülöpnek egy igen gyakorlatias kérdést: „Hol vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek”. Fülöp emberi módon az anyagi oldalról közelített a probléma megoldásához, és nem tudta megoldani. András a konkrét, valóban meglévő 5 árpakenyérből és 2 halból indult ki, de ő sem tudta a választ. Nem is tudhatták, hiszen emberek voltak.

Jézus már a kérdése feltevése előtt tudta, mit fog cselekedni. Leültette a tömeget, megfogta a kenyereket HÁLÁT ADOTT és szétszította a letelepedett embereknek. Miután mindenki jóllakott, a maradékot gondosan összeszedette.

Itt Jézus Krisztus valóságosan jelen volt, mi irigyelhetjük a tömeget, mert mindenki a saját két szemével láthatta őt, vele lehetett és részesülhetett a csodálatos kenyérszaporításban.

Ne feledjük, hogy ez a csodálatos kenyérszaporítás-élmény velünk is megtörténik minden szentmisében, mert mi is láthatjuk az Oltáriszentségben a kenyér és a bor színe alatt valóságosan jelen lévő Jézus Krisztust. János szavait olvasva örülhetünk: „Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, az bennem marad, én meg benne.” (Jn 6,56)

- Tudok hittel tekinteni a problémáim megoldására?
- Töreksem az oltáriszentség minél gyakoribb vételére?

Schindeléné Tiringner Gabriella, Székesfehérvár